

عنوان مقاله:

بررسی قانون حداقل دستمزد در ایران با رویکرد منطقه‌ای

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی اقتصاد، مدیریت، حسابداری، علوم اجتماعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمدطاهر شادمهری احمدی - دانشیار اقتصاد دانشگاه فردوسی مشهد

مرتضی بیرانوند - دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

مهمترین دلیل ایجاد سیاست حداقل دستمزد افزایش سطح متوسط استاندارد زندگی اقشار کم‌درآمد و آسیب‌پذیر اجتماع است. اجرای سیاست حداقل دستمزد از طریق حفظ قدرت خرید نیروی کار در برابر رشد قیمت‌ها، گامی مهم در راستای حمایت از شرکاء و تحقق عدالت اجتماعی به شمار می‌آید. از جمله روش‌های تعیین حداقل دستمزد، تعیین آن به صورت ملی و یکسان در تمام سطح یک کشور است. در ایران نیز، به علت اجتناب از پیچیدگی‌های قانونگذاری و همچنین سادگی اجرا، حداقل دستمزد با استفاده از همین روش تعیین می‌شود. تعیین حداقل دستمزد به صورت ملی، به علت نادیده گرفتن تفاوت‌های منطقه‌ای ممکن است به عدم تعادل‌های منطقه‌ای دامن زده و نابرابری درآمدی را تشدید کند. در این صورت بهتر است حداقل دستمزد به صورت منطقه‌ای و ناحیه‌ای با توجه به درجه تشابه توسعه اقتصادی، شرایط بازارکار و سایر متغیرهای اقتصادی مانند تورم و هزینه‌های خانوارهای مناطق مختلف تعیین شود. در این راستا، این تحقیق به بررسی حداقل دستمزد در دوره 1380 - 1393 در استان‌های کشور به تفکیک مناطق شهری و روستایی پرداخته است. در این تحقیق با استفاده از روش‌های سلسله‌مراتبی به روش وارد و بر اساس فاصله اقلیدسی، استان‌های کشور در مناطق شهری و روستایی به گروه‌های مشابه تقسیم شدند. نتایج نشان می‌دهد که به علت متفاوت بودن مقدار نرخ تورم در مناطق مختلف کشور، استان‌های کشور به یکمیزان از اثرات قانون حداقل دستمزد بهره‌مند نشده‌اند. همچنین مطابق نتایج علاوه بر مناطق شهری در مناطق روستایی نیز مقدار شاخص حداقل دستمزد حقیقی در استان‌های مختلف، تفاوت قابل‌ملاحظه‌ای دارد.

کلمات کلیدی:

حداقل دستمزد، شاخص قیمت‌ها، تحلیل خوشه‌ای سلسله‌مراتبی، روش وارد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/523167>

